

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.40/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. november 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette miatt vádlott1 volt címzetes büntetés-végrehajtási főtörzsőrmester I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. június 16. napján kihirdetett Kb.II.90/2021/46. számú ítéletét Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt3 III. rendű vádlott hivatali bűncselekményét a Btk. 305. § a) pontjába ütköző bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. június 16. napján kihirdetett Kb.II.90/2021/46. számú ítéletével Terhelt3 III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettében [Btk. 305. § a) pont], ezért – mint többszörös visszaesőt – 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtön fokozatban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a III. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült 49.010 forint bünygi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A III. rendű vádlott és védője az ítélettel szemben a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A III. rendű vádlott védője előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel a kiszabott szabadságvesztés büntetést rövidebb tartamban határozza meg, lehetőleg a középérték alatt. Fellebbezése indokolásában előadta, hogy védenca szabadulása óta - 2020. november 24. napja – jogkövető magatartást tanúsít, kifogástalan életmódot folytat, munkahellyel rendelkezik, családját segíti, továbbá nem indult ellene sem büntető, sem szabálysértési eljárás. Ennek okán álláspontja szerint alappal lehet arra következtetni, hogy a büntetés rövidebb tartamú szabadságvesztéssel is eléri célját, figyelemmel a Btk. 80. § (1) bekezdésében és a Btk. 79. §-ában foglalt büntetéskiszabási elvekre, valamint a BKv. 56. I. által megfogalmazott elvekre is. Enyhítő körülményként kérte, hogy nagyobb súllyal vegye figyelembe a másodfokú bíróság a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt, amely 4 év, továbbá, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt, amelyet az elsőfokú bíróság nem értékelt. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a vádlott alacsony iskolázottságát, valamint a rendkívül elnehezült családi körülményeit is. E körben előadta, hogy 2011. március 11-től ápolási díjra jogosult, mivel állandó és tartós felügyeletre szoruló súlyos fogyatékos hozzátartozóját, a vádlott hozzátartozóját -et ápolja, több testvére is gondnokság alatt áll, akiket ténylegesen segít, valamint édesanyja is súlyos beteg. Az ezek alátámasztására szolgáló dokumentációkat csatolta fellebbezése mellékleteiként.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.572/2022/3. számú átiratában előadta, hogy másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott, az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője jelentett csak be fellebbezést, a kiszabott büntetés enyhítése céljából, mely indítvány nem alapos. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. A III. rendű vádlott a 2022. július 16. napján tartott tárgyaláson a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetésében bűnösségét elismerte és a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, mely nyilatkozatát a bíróság elfogadta, mivel annak a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételei fennálltak. Hivatkozott arra, hogy a bíróság a történeti tényállást a váddal egyezően állapította meg, eltért azonban a vád szerinti minősítéstől, mivel III. rendű vádlott részesi cselekményét nem bűnsegédként, hanem felbújtóként állapította meg. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása szükséges annyiban, hogy a III. rendű vádlott a büntetés-végrehatási alkalmazott I. rendű vádlottat a cselekmény elkövetésére nem bírta rá, a tényállásban írt magatartásával a hivatali visszaélés büntetettének elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott, így a részesi minősége nem felbújtó, hanem bűnsegéd.

[5] A vádlott időközben meghatalmazott védője 2022. november 21. napján a fellebbezés írásbeli indokolását kiegészítette. Álláspontja szerint sérült a belső arányosság követelménye

– figyelembe véve a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglaltakat –, mivel a III. rendű vádlott magatartásának társadalomra veszélyessége megítélése szerint elmarad az I. rendű vádlott cselekvőségétől. Kifejtette, hogy a III. rendű vádlott a bűncselekményt a kapcsolattartás javítása érdekében követte el, amely nem az alapvető társadalmi érdekeket sértette, hanem csak azok érvényesíthetőségének a módját illetően járt el a Büntető Törvénykönyvbe ütköző módon, szemben az I. rendű vádlottal, aki hivatali kötelességét megszegve járt el, melyre társadalmilag méltányolható oka nem volt. Mindezen okokból kifolyólag nem az I. rendű

vádlott magatartását kérte súlyosabban értékelni, hanem ahhoz képest a generálprevenció elvei mentén, az ítélet erkölcsi üzenete alapján III. rendű vádlottal szemben enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását. Megjegyezte továbbá, hogy a korábbi kirendelt védő helyesen mutatott rá arra, hogy a III. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetése óta törvénytisztelő életet él, így megállapítható, hogy a korábbi elítélése és a jelen büntetőeljárás önmagában is elérte már a büntetés céljának preventív hatását. Így, a kiszabott büntetés védenca vonatkozásában kontraproduktív hatásokat eredményezhet, emellett pedig önmagában a szabadságvesztés nem alkalmas a bűncselekmények megakadályozására sem. Kiemelte továbbá, hogy a III. rendű vádlott már az eljárás nyomozási szakasza alatt jelezte együttműködési szándékát, az előkészítő ülésen pedig az ügy felderítési hiányosságait, amely nem sérti a vád szerinti beismerés tényét, azonban személyének és hozzáállásának megítélése szempontjából figyelembe vehető körülmények. Mindezek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság a III. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést lényeges mértékben enyhítse, a szabadságvesztés kiszabását pedig mellőzze.

[6] A másodfokú nyilvános ülésen a III. rendű vádlott védője perbeszédében a fellebbezést és annak írásbeli indokait a kiegészítésekkel együtt változatlanul fenntartotta, azt az abban írtakkal egyezően adta elő, illetve – egyetértve a fellebbviteli főügyészségi állásponttal – bűnsegédként kérte a III. rendű vádlott bűnösségét megállapítani, és minderre figyelemmel lényegesen enyhébb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

[7] A III. rendű vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez azzal, hogy sajnálja a történeteket.

[8] A bejelentett vádlotti és védői fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Ebből következően a másodfokú bíróság az ügyben vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során nem követett-e el a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése és Be. 609. § (1) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést. Vizsgálta továbbá a bűncselekmény minősítésére, értelemszerűen a büntetés kiszabására vonatkozó, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezéseket.

[9] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során a felterjesztett résziratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács kisebb eljárási szabálysértést elkövetett, de nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését.

[10] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, azonban megsértette a Be. 499. § (2) bekezdését, amikor azt nem a vád kézbesítésétől számított három hónapon belül tartotta meg. Ezen eljárási szabálysértése azonban az eljárás lefolytatására lényeges hatással nem volt.

[11] A III. rendű vádlott a tekintetében 2022. február 15. napján megtartott előkészítő ülésen az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően nem ismerte be a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért a bíróság törvényesen tárgyalásra tért át. A 2022. június 16. napján megtartott tárgyaláson ugyanakkor a III. rendű vádlott beismerte bűnösségét a vádirattal egyezően, majd lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék e nyilatkozatát végzésével elfogadta.

[12] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet [7]-[26] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, de a vádtól eltérően a III. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét felbujtóként állapította meg, holott a III. rendű vádlott az irányadó történeti tényállás szerint a büntetés-végrehajtási alkalmazott I. rendű vádlottat a cselekménye elkövetésére nem bírta rá. A tényállásban írt magatartásával – konkrétan azzal, hogy kapcsolatain keresztül folyamatosan biztosította az I. rendű vádlott részére a tiltott tárgynak minősülő mobiltelefonokat, melyeket az I. rendű vádlottnak a büntetés-végrehajtási intézetbe kellett engedély nélkül bevinnie – a hivatali visszaélés büntettének elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújtott, így a részesi minősége nem felbujtó, hanem bűnsegéd. A másodfokú katonai tanács ezért – a fellebbviteli főügyészség és e körben a védő álláspontjával egyetértve - az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatta, és a III. rendű vádlott hivatali bűncselekményét a Btk. 305. § a) pontjába ütköző bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének minősítette.

[13] Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés alaptalan.

[14] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélete [29] bekezdésében helyesen tárta fel. A törvényszék katonai tanácsa helyesen értékelte a III. rendű vádlott javára és terhére szóló körülményeket, kisebb nyomatékkel enyhítő körülmény a III. rendű vádlott bűnsegédi magatartása is. Ugyanakkor a III. rendű vádlott többszörös visszaeső, aki szabadságvesztés büntetés végrehajtása alatt követte el az újabb három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett hivatali bűncselekményt, így többszörös visszaesői minőségére figyelemmel a büntetési tétel felső határa a felével emelkedik a Btk. 89. § (1) bekezdése alapján, így az 4 év 6 hónap, amelynek középértéke a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján 2 év 3 hónap. Ez azt jelenti, hogy megalapozottan döntött az elsőfokú katonai tanács, amikor a III. rendű vádlottat az ítélet belső arányosságára is figyelemmel, 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, tehát jóval a középérték alatt szabta ki büntetését.

[15] Törvényesen járt el a törvényszék katonai tanácsa akkor is, amikor a vádlottat a szabadságvesztéssel arányban álló közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélte, mivel a cselekménye jellege miatt méltatlan a közügyek gyakorlására. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés áll arányban a vádlott cselekményének tárgyi súlyával és alanyi bűnössége fokával, és együttesen szolgálják megfelelően a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célokat. A védő azon

érvelése, hogy a III. rendű vádlott célja a fogvatartottak társadalomba való reintegrációjának elősegítése volt, nem helytálló. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az illegális mobiltelefonok tilalmazott kapcsolattartásra, akár bűnelkövetésre is felhasználhatók, ráadásul anyagi haszonszerzés motiválta a III. rendű vádlottat. A védői érvelésre reagálva megjegyzi a fellebbviteli bíróság azt is, hogy az I. rendű vádlott első bűntényes volt, magatartását érzelmei vezérelték, míg a III. rendű vádlott többszörös visszaesőként állt a bíróság előtt, így fel sem merül a kiszabott büntetések tartamát illetően az ítélet belső aránytalansága.

[16] A III. rendű vádlottat olyan szándékos bűncselekményért ítélték szabadságvesztésre, amelyet korábbi, határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítélése után, a végrehajtás befejezése előtt követett el, ezért a törvényszék katonai tanácsa törvényesen állapította meg a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján, hogy a III. rendű vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése a Btk. 86. § (1) bekezdés a) pontja alapján többszörös visszaesővel szemben törvényben kizárt.

[17] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát is törvényesen határozta meg a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján, miután a III. rendű vádlottal szemben két évnél rövidebb tartamú szabadságvesztést szabott ki. Mindezek alapján a III. rendű vádlott tekintetében az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[18] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokaik alapján – a III. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

[19] A fellebbviteli bíróság ítélete a Be. 599. § (1) bekezdésén és Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2022. november 25.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

	előadó	bíró
bíró		

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.90/2021/46. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.40/2022/9. számú ítéletében írt változtatással Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében 2022. november 25. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. november 25.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke